

Rahna Bir İzmir Efsanesi

– Oğuz batın · 29 Eylül 2014

Üniversitenin geleneksel balosuna gecikmeli olarak gitmiş, balonun yapıldığı salona girdiğimde geceyi aydınlatan bir çift göz beni ıslıl ışıl karşılamıştı. Beni karşılayan o gözlerin sahibinin yanına karıncayla eş değerde olan adımlarımla onu ürkütmeksizin usulca yanaştım. "Merhaba. Yanınız boşsa oturabilir miyim?" demeye kalmadan ikişerli üçerli hemcinslerim adeta sıra olmuşçasına bu gözlerin sahibiyile benimle aynı metotta tanışmaya kalkıştı. "Yeteeeeer! İzin verin de Athena Konseri'ni izleyim. İsmimi eğer merak ediyorsanız üniversitenin geleneksel yarışmasını kazanana ismimi söylerim." diye feryat fığan içindeydi. "Athena'nın seyircileri büyüleyici konseri İzmir'in güneyinden kuzeyine kadar duyulur nitelikte muazzam coşkulu ydu. Grubun solisti, konserinin birinci bölümünün bittiğini ve verilen arada üniversitenin geleneksel erkekler arasında yarışmanın yapılacağını anonsuyla kulise doğru yönelip sahneyi sunucuya bıraktı. "Hazır mıyız? Hazır mıyız gençler? Ter döküp yarışmaya, yarışıp kazanmaya hazır mıyız?" diyen sunucuya baloda bulunan gençler hepsi bir ağızdan: "Hazır mıyız" nidaları atıyordu. O bir çift gözlerin sahibi de kendisiyle tanışacak erkeğin belirleneceği yarışmayı dikkati pür izliyordu. Erkekler arası yapılan bu yarışma, beş etapta oluşmaktaydı. İlk etabın oyunu, belli bir mesafeden silahla ortada bulunan tek şişeyi vurmaktı. Bir çeyrek saat kadar sonra kazanan belli oldu. İlk etabı kazanan, üniversitenin iktisadi ve siyasi bilimler bölümü üçüncü sınıf öğrencisi olan orta boylu, keçi sakallı, yirmili yaşlarda bir öğrenciydi. Erkeklerin terleri soğumadan ikinci etaba geçildi. İkinci etabın oyunu, yoğurdun içinden yirmi saniye içinde en çok altın çıkarma oyunuydu. Bu etabın yine galibi keçi sakallı züppe öğrenci oldu. Arkasından az puan farkıyla onu takip eden bendim. Üçüncü etaba, seyirciler gibi bende heyecanla başladım. Kafada top sektirme oyunuyla, o keçi sakallı züppe adam ile farkı kapattım. Arkamdan gelen üniversitenin çömezlerinden olan fizik bölümü birinci sınıf öğrencisiyle de aradaki farkı bayağı da açmıştım. Dördüncü etaptaki oyun, kişiliğime tam tezat bir oyundu. Geceyi aydınlatıp beni karşılayan o çift gözün sahibiyile tanışma uğruna etek giyip bir dakika içinde Kolphon Kenti'nin figürü olan heykele varmam gerekiyordu, vardım da. Son etaptaki penaltı atma yarışını, beni bir gölge gibi adeta enseme takip eden o keçi sakallı züppe adam ile oynayacaktım. Son etabın anonsunu, konserin ikinci bölümüne farklı kostümlerle sahneye çıkan Athena Grubu'nun solisti yaptı. Salondaki bütün herkes, bizim yarışmamıza kenetlenmişti. Salona girip beni karşılayan o gözlerde de heyecanı okuyor gibiydim. "O güzel bir çift gözle mutlaka ben tanışmalıyım." "Yarışmayı kazanan o delikanlı, gecenin sonunda benimle tanışmaya nail oldu." diye geceyi kız arkadaşlarına anlatmaya başlayan kız, bir yandan da el işi yapıyordu. İşlenmemiş kırmızılı beyazlı yünlerle zarif parmaklarının nazik dokunuşlarıyla adeta harikalar yaratıyordu. Yanındaki dağınık ve bakımsız saçlı kız arkadaşı; bir yandan arkadaşının yaptığı el işini izliyor, bir yandan arkadaşının gözlerinin içine bakıyor ve bir yandan da sataşmaktan kendini geri alamıyordu: "Kız, yoksa sen örmeyi Tanrıça Athena'dan mı öğrendin?" "Ne Tanrıça Athena'dan öğrendim ne de müzik grubu Athena'dan. Örmeyi ben kendim öğrendim." diye yanıtı verdi. İyi haberler kulak arkası edilirken- insanoğlu çiğ süt emdiğinden-kötü haber, sahibine tez ulaşageldi. Şatosunda, sağında ve solundaki rahibelerin; kendine tutulan serinletici yelpaze eşliğinde

üzümünü aheste aheste ağzıyla kesip yiyen hünkarın cep telefonu çaldı.Günün en popüler şarkısıyla çalan telefonu şah hazretleri,tek bir dokunuşuyla telefona yanıt verdi.Telefonun diğer ucundaki ses,felaket telali gibiydi: "Sultanım,size yakın kentte size dokumada meydan okuyan bir kız var.Emredin tezinden yapalım." Tahtında öfkeyle irkilip ayağa kalktı.Öfkesinden bir anlık duraksadı.Yer çekimini bulan Newton'un heyecanıyla: "O kızın derhal kellesini getirin."dedi. Sonra tereddüt etti.Dediğinden vazgeçip telefonun diğer ucundaki dalkavuk yağverine: "Yok,yok kellesini getirmeyin.Tez telal çağırın.Hafta sonunda kentte dokuma yarışmasının yapılacağıнын çıkırtkanlığını yapsın tellal."derken yağveri de tüm dalkavukluğunla-o öyle bir dalkavukluktur ki sultan hazretleri emretse bir tarafını açıp sunacak,hadım olacak cinstendir: "Derhal hünkarım."diye yanıtı verip telefonu kapatan şah hazretleri,sağındaki rahibeye dönüp cep telefonunu eline verdi: "Sıkıldım ben bu çalan müzikten.Sen bilirsin.Artık tüm aramalarımda Galatasaray Marşı çalsın." Rahibenin verdiği tek yanıt,şah hazretlerinin egosunu tatmin eder gibiydi,alıldıkti: "Emredersiniz hünkarım." Günlerin su gibi geçmesi beşer aleminin lafta değil özde söylediği söz olduğundan yarışma günü olan hafta sonu gelip çattı.Şah hazretleri ile kız,kendilerine yana kurulan dokuma tezgahlarında yerini aldı.Yarışma başlamazdan önce her iki tarafa da ne dokuyacağına dair bir düşünme süresi verildi.Kızın aklına aylar öncesinde yaşadığı bir hikaye aklına geldi: "Soğuk bir mart günüydü.Tezgahtarbaşı olan aile reisi,tüm güleryüzlülüğünle evine geldiğinde kendisini karşılamakta kusur etmeyen kadın;günlük ritüellerinden biri olan özveriyle edindiği işle kocasını rahatça kanepeye oturtup kocasının çoraplarını çıkardıktan sonra koyduğu leğenle kocasının ayağını yıkadı.Su,haddinden fazla sıcaktı.Sıcak ne kelime?Cehennemde akan kaynar bir su misaliydi.Kadın,bir ara kaynar olan bu suyla kocasının ayağını hırçınca olanca kuvvetiyle keselediğinin farkına vardığında pür kıyamet koparan kocasının sükunetini görünce kocasına bunun nedenini sormadan edemedi: "Umarım iyisinizdir bugün,bey." Adamın yüzünde eve girdiğinden beri koca bir hazine bulan bir defnecinin mutluluğu misali güller açan yaz mutluluğu vardı: "Arakhne'yi buraya çağır bakayım." Mahçup bir edayla Tanrı'ya secde eder gibi babasının önüne secde edip eğildi,iki elini önünde birleştirip kavuşturduktan sonra adeta babasının ağzının içine bakıyordu: "Dokuma fabrikasının sahibi,bugün bize oğluna seni istemeye gelecek.Saygıda kusur etme."diyen babaya kızının hiddetlendiğini gören anne,kızının arkasından gidip odasına girdi: "Ölürüm de o sümüklü o uyuz herife varmam.Rüyamda gördüğüm adamla karşılaşmayı,karşılaşıp onunla izdivaç yapmak istiyorum." Düşünme süresinin bittiğini bildiren çanın çalmasıyla Arakhne,ne çizeceğine karar vermiş gibiydi.Aklına gelen yaşadığı hikayeyele şu fikire vardı: "Tanrı,kendisine eş değer tutmak için erkeği yarattıysa peki neden kadını yarattı?Erkeklerin tanrıça olması,tüm beşeri yaratana hakaret değil mi?" Bir çemberin içinde toplanan seyirci kitesinde müthiş bir heyecan vardı.Bu heyecanın içinde muazzam bir korku da egemendi: "Ya yarışmayı Athena değil de Arakhne kazanırsa?Haşa,bu bizim kıyametimiz olur." İkisinin yanlarındaki renkli tireler,aralarında da gümüş ve altın teller vardı.Athena'nın ruhuna sinen deli özgüvenine karşın Arakhne'nin ruhunda bir tanrı vergisi olan hüneri mevcuttu.Şişede durduğu gibi durmayan bir içki misali saatin üzerinde durduğu akrep ve yelkovanın savaşıyla yarışma için verilen süre dolmaktaydı.Athena,bir zeytin ağacı dokuyordu.Zeytin ağacı dokumacılığına karşın kızın dokuması,biraz anlaşmazlığın belirtisiydi.Zaman dolduktan sonra,önce Athena;ne okuduğunu anlattı.Bir çeyrek saat,Athena'nın dokumasını yorumlandırmasına geçti.Yorumlandırma sırası ve söz hakkı şimdi de

Arakhne'deydi: "Ya göründüğün gibi ol, ya da olduğun gibi görün ey Zeus! Europa aşkının uğruna kendinden vazgeçip ne anlamı var kuğu kuşu kılığına girmene? Aşk Europe ile yaşadığı o ateşli gecenin öncesinde Zeus'un zamparalığı sadece köçeklikten ibarettir. Kendi kişiliğini çığneyip kendi kişiliğine aykırı olarak Europa'yı tavluyacağım diye kuğu kuşu kılığına girerek yaptığı baleyi bileniniz var mı? İşte bu dokumam, Tanrı'ya hakaretin en mükemmel hali olan tanrıçaların zamparalıklarını resmettim." Şah hazretlerine söz söylemeye ne hacet? Athena, kızın yaptıklarını görünce adeta küplere bindi. Eline aldığı meşe odunundan sopa ile kızı fena halde dövmeye başladı. Kız, kan revan içinde Athena'nın elinde dövülürken kendini bilmez seyirci grubu; buna deli coşkuyla alkışlar tutuyordu. Arakhne, sonunda karşısındaki kişinin Athena olduğunu anladı ve çok utandı. Günlerce yatak döşek evinde yatıp darptan aldığı yaraların geçmesini bekledikten sonra, gecenin bir yarısında, ev halkı uykudayken parmaklarının ucuna basarak elinde ayakkabısıyla evini terk edip yola koyuldu. Yürümesi koşması gibi olup adeta bir atlete, Süreyya Ayhan'a, taş çıkartır nitelikteydi. Kentini terk ettiğini ve başka bir kente vardığını kendisini karşılayan heykelden anladı. Arakhne'nin çaresizliğini gören orta yaşlarında bir kadın, Arakhne'yi evinde misafir etti. Sabahında bir sesle Arakhne, uykusundan uyandı: "Teyze..Teyze..Açsana kapıyı." Bu ses, kendisine hiç yabancı değildi. O ses, rüyasında görüp yarışma vasıtasıyla kendisiyle tanışmaya nail olan beyaz atlı prensinin sesiydi: "Cimbom Galatasaray, Galatasaray Cimbomum. Cimbom Galatasaray, şampiyonum cimbomum." Şah hazretlerinin çalan cep telefonunu, salondaki rahibe, şah hazretlerine verdi. Telefonun diğer ucundaki ses, dalkavuşu olan yağveriydi: "Sultanım, yine o kız. Kenti terk edip başka bir kente kaçmış, o kentte erkeğin birinle avlet olmuş." Yine tahtında öfkeyle irkilip ayağa kalktı. Kısa bir duraksamanın ardından yağverine: "O kızın derhal kellesini getirin." dedikten sonra yine tereddüt etti. Dedikinden vazgeçip telefonun diğer ucundaki dalkavuk yağverine: "Yok yok, kellesini getirmeyin. Tez altıma mercedesimi getirin. Karşı kente seyahate çıkıp o kız bulacağız." derken yağveri de tüm dalkavukluğuyla: "Derhal hünkarım." diye yanıtı verip telefonu kapatan şah hazretleri, solundaki rahibeye cep telefonunu verip uzattı. Locanın kapısı, sonuna kadar kapandı. Kapının dışından içeride merdivenleri çıkan bir kadın ayakkabısından yükselen zarif topuk sesleri duyuluyordu. Bu, Arakhne'nin zarif yürüyüşü olmalıydı. Aşkın cennet kapısını yine tüm zarifliği ve yumuşaklığıyla açtığında rüyasına girip yarışmayla kalbini fetheden beyaz atlı prensi, yarı çıplak bir halde yatakta uzanıyordu. Bir senaristin bir yönetmenin bile bu sahneye müdahale dahil edemeyeceği bir şekilde sahne, tüm arzularıyla kendiliğinden akıp geliyordu. Bu sahnede senaristte, yönetmende, başrolde artık aşkın karşı konulmaz isteği vardı. Kameramanın kamerasının merceğine düşen Arakhne'nin üzerindeki kırmızı elbiseydi. O kırmızı elbise, üzerini örttüğü saate; açık olan pencereyle sabahın vuran ilk ışıkları eşliğinde yere düştü. Yere düşen kırmızı elbisenin üzerinde sadece bir örümcek vardı, sadece bir tek örümcek vardı ateşli bir geceden arda kalan. Takvim yaprakları bir bir yırtıldıkça o kırmızı elbise, örümceğin ördüğü ağlardan görünmez olmuştu. Bir pazar günüydü. Ev sahibesi orta yaşlardaki kadın odanın yaptığı temizlikle beraber odada bulunan o örümceği, ağlarıyla beraber bir çalı süpürgesiyle savurduğu pencereden mezarın hemen yanı başına düştü. Bu mezar, Athena'nın kızla sevişip kızı örümceğe çevirmeden önce öldürüp canını aldığı Arakhne'nin beyaz atlı prensinin mezarıydı. "Ya göründüğün gibi ol, ya da olduğun gibi görün emi torunum? Birilerinin gözüne gireceğim diye sakın kendinden taviz verme. Seni sevenler seni sen olduğun için sevsinler." "Anladım da nineciğim, peki neden bu hikayeyi anlattın? Verdiğin öğüdün

bir ömür boyu-emin ol-benim rehberim olacak." "E benim unutkan,başı buyruk torunum,sen hikayeyi sana anlatmamdan önce ismim olan Rahna'nın anlamını sormadın mı?" Torun,bir an duraksadıktan sonra ninesine yanıtını verdi: "Evet,sormuştım." Kısa bir sessizliğin ardından bir çığlık kopuverdi.Torununu korkutan örümceği eline alıp gösteren nine,yine bir nasihatın peşinde gibiydi: "Yavrum;bu örümcek,bir hayvan bir böcek olarak sadece bu kentte varlığını sürdürür.ağdaş ve Uygur kentimiz İzmir'de örümcek beyin,sadece örümcek denen bcekte bulunur.Diğer kentlerimize de haksızlık edersen yazarımız Oğuz Batın'ı karakter kayırıyor diye topa tutarlar.İzmir gibi güzide ve nadide kentlerimizde vardır.Yine o kentlerde de örümcek beyin,sadece örümcek denen böcek ve hayvanda bulunur." YAZAN: OğUZ BATIN